

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25.7.2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Koláře a soudců JUDr. Ondřeje Círka a JUDr. Jiřího Trnky v trestní věci obžalovaného J. S. , nar. [redacted] ve [redacted], t.č. neznámého pobytu, v řízení vedeném proti obžalovanému jako proti uprchlému, pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a další trestné činy, o odvolání státního zástupce a obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 17.5.2016, č.j. 31 T 44/2015-178, t a k t o :

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) a f) tr. řádu se k odvolání státního zástupce napadený rozsudek v celém rozsahu z r u š u j e .

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že:

Obžalovaný

J. S. [redacted],

nar. [redacted] ve [redacted], t.č. v řízení proti uprchlému,

je v i n e n , ž e

dne 20.10.2014 kolem 20:00 hodin v Českých Budějovicích v ulici Na Sadech v prostoru městského parku na chodníku poblíž přechodu pro chodce z ulice

Jírovcova, zezadu přistoupil k O [redacted] J [redacted], nar. [redacted], od kterého požadoval vydání peněz, a když tento neuposlechl a pokračoval v chůzi, do něho opakovaně strčil až upadl na zem, kde jej držel, aby nemohl vstát, a poté co se poškozenému podařilo postavit, mu z pravé náprsní kapsy montérkové blůzy odcizil peněženku zn. Budvar v hodnotě 700,- Kč obsahující kamínky do zapalovače ZIPPO v hodnotě nejméně 40,- Kč, finanční hotovost ve výši 7.650,- Kč a platební kartu VISA společnosti mBank č. [redacted] na jméno D [redacted] J [redacted], čímž O [redacted] J [redacted] způsobil celkovou škodu ve výši nejméně 8.390,- Kč,

t e d y

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil platební prostředek jiného, a to nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

t í m s p á c h a l

zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozenému Ondřeji Jarošovi, nar. 19.5.1986, bytem České Budějovice, Pekárenská 29, částku 8.390,- Kč.

II.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného J [redacted] S [redacted] z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 17.5.2016, č.j. 31 T 44/2015-178, bylo rozhodnuto takto:

Obžalovaný

J. S. [redacted],

nar. [redacted] ve [redacted]
trvale bytem [redacted]
řízení vedeno proti uprchlému

je vinen, že

dne 20. 10. 2014 kolem 20.00 hodin v Českých Budějovicích, v ulici Na Sadech, v prostoru městského parku, na chodníku u fontány, poblíž přechodu pro chodce z ulice Jírovцова, přistoupil k O. [redacted] J. [redacted], nar. [redacted] a z pravé náprsní kapsy montérkové blůzy mu odcizil peněženku zhr. Budvar v hodnotě 700,- Kč, obsahující kamínky do zapalovače ZIPPO v hodnotě nejméně 40,- Kč, finanční hotovost ve výši nejméně 7.650,- Kč a platební kartu VISA společnosti M Bank č. [redacted] na jméno D. [redacted] J. [redacted] čímž O. [redacted] J. [redacted] způsobil celkovou škodu ve výši nejméně 8.390,- Kč, když k jeho zranění nedošlo,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil platební prostředek jiného a to nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla,

tím spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku,
přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osm) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Citovaný rozsudek byl napaden jednak odvoláním státního zástupce, a to odvoláním směřujícím v neprospěch obžalovaného proti výroku o vině a trestu, jednak odvoláním obžalovaného, rovněž směřujícím proti výroku o vině a trestu.

Státní zástupce v podaném odvolání poukázal na to, že okresní soud má na straně jedné za prokázané, že výpověď (obhajoba) obžalovaného je nepravdivá, neboť bylo prokázáno, že lhal, na straně druhé okresní soud zpochybňuje tvrzení poškozeného, že byl před odcizením peněženky fyzicky napaden. Takto se státní zástupce neztotožňuje se závěry okresního soudu, že výpověď poškozeného z přípravného řízení a z hlavního líčení se liší od výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení barmanka baru Gorila J. [redacted] P. [redacted] ve kterém se obžalovaný zdržoval před napadením a kam přišel i po tomto napadení, a jejíž výpověď byla u hlavního líčení čtena ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu, a to s odůvodněním, že z její výpovědi nevyplývá, že by se jí zmiňoval o fyzickém násilí, které mělo být vůči němu užito, či že by poškozený byl nějak poraněn nebo ušpiněn.

Za nesporné přitom bere soud to, že poškozenému měla být odcizena peněženka. Státní zástupce s těmito závěry okresního soudu nesouhlasí s poukazem na to, že poškozený se od počátku při podání trestního oznámení až po výpověď u soudu kromě maličností neodchýlil od verze loupežného přepadení a posléze již v procesních výpovědích označil obžalovaného S. jako pachatele, který do něj měl strčit, až upadl, požadoval od něho peníze, a když pak vstal, vzal mu peněženku z kapsy. Je pravdou, že poškozený O. J. byl v době napadení pod vlivem alkoholu, ale on sám, tak i barmanka P. vypráví, že příliš opilý nebyl. Podle státního zástupce není důvodu, proč poškozenému nevěřit v plném rozsahu a obžalovaného neuznat vinným ve smyslu obžaloby zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. V případě, že by byl obžalovaný S. uznán vinným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, pak by připadalo do úvahy ukládání trestu při užití přísnější právní kvalifikace, a to v rozpětí od dvou do deseti let odnětí svobody. Je zřejmé, že trest, který mu byl uložen, by nepřicházel do úvahy, a je namístě uložit mu trest přísnější při dolní hranici této trestní sazby. Dále státní zástupce navrhl, aby okresní soud rozhodl i o náhradě škody poškozenému O. J. Jarošovi ve výši 8.390,- Kč.

Obžalovaný v podaném odvolání namítl, že nesouhlasí se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, které nemají oporu v provedených důkazech. Obžalovaný se na straně jedné ztotožňuje se závěry okresního soudu, na základě kterých dovedl, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný použil vůči poškozenému násilí, a vyloučil, že by se jednalo o loupežné přepadení. Na straně druhé se odpovídajícím způsobem nevypořádal s tvrzením poškozeného o tom, že mu byla odcizena peněženka, když v tomto ohledu se okresní soud nevypořádal se všemi rozpory v jeho výpovědi. Obžalovaný se v tomto ohledu již v přípravném řízení domáhal zpracování znaleckého posudku k posouzení obecné a speciální věrohodnosti poškozeného, čemuž nebylo vyhověno. Obžalovaný poukázal a zdůraznil také podobu výpovědi svědkyně J. P. podle které se u ní v baru obžalovaný a poškozený domlouvali, že půjdou do Velblouda a že se poškozený po odchodu z baru vrátil minimálně za hodinu, nebyl odřený a špinavý a říkal, že když došel do Velblouda, tak zjistil, že nemá peníze. Výpovědi, které učinil poškozený, jsou v zásadním rozporu s touto výpovědí a vylučují, že by se obžalovaný dopustil trestných činů, tak jak jsou mu kladeny za vinu. Okresní soud se vůbec nezabýval možností, že poškozený ztratil peněženku. Ze všech těchto důvodů se proto obžalovaný domnívá, že by měl být zproštěn podané obžaloby.

Dokazování provedené okresním soudem bylo v rámci veřejného zasedání konaného o obou podaných odvoláních doplněno o čtení výpovědi poškozeného O. J. J., kterou tento učinil jednak v přípravním řízení, jednak v průběhu hlavního líčení, kdy osobní výslech poškozeného nepovažoval krajský soud za nutné provést. Pokud jde o obsah výpovědi poškozeného, je proto zcela možné odkázat na tuto výpověď, jak ji konstatuje okresní soud v odůvodnění svého rozsudku.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou

odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumal na podkladě odvolání obžalovaného v souladu s citovanými ustanoveními zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, stejně tak přezkoumal správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad, ale i případných vad, které by sice nebyly odvoláními vytýkány, avšak mohly by mít vliv na správnost a zákonnost tohoto rozsudku. Na základě tohoto přezkumu dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Především je možné konstatovat, že řízení předcházející napadenému rozsudku netrpí žádnými takovými vadami, které by znamenaly porušení práva obžalovaného na obhajobu a spravedlivý proces. Uvedené konstatování platí i v situaci, kdy po podání obžaloby bylo proti obžalovanému zahájeno řízení proti uprchlému, neboť obžalovaný se stal nekontaktní a příkaz k zatčení se do dnešního dne nepodařilo realizovat. Obžalovanému byl ustanoven obhájce, který pak odpovídajícím způsobem a v souladu s trestním řádem hájil jeho práva a zájmy.

Po přezkoumání napadeného rozsudku však již musí krajský soud konstatovat, že okresní soud porušil některá ustanovení trestního řádu, která mají zajistit zjištění skutkového stavu věci, o kterém by nevznikaly důvodné pochybnosti, a který by byl učiněn v rozsahu, který je nezbytný pro objektivní a spravedlivé rozhodnutí. Pochybení okresního soudu v tomto směru pak mělo vliv nejen na skutkové, ale i na právní závěry.

Naznačená pochybení okresního soudu pak spočívají zejména v nesprávném hodnocení důkazů, kde toto hodnocení důkazů nelze mít za souladné s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Podle tohoto ustanovení orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. S ohledem na závěry, o které se okresní soud v odůvodnění svého rozsudku opírá, pak je také nutné okresnímu soudu vytknout, že v určitém směru podcenil zásadu ústnosti a bezprostřednosti vyjádřenou v ustanovení § 2 odst. 11, 12 tr. řádu. Toto podcenění spočívá nikoli v tom, že okresní soud nakonec rezignoval na výslech svědkyně J. P. čemuž lze pro její nedostupnost rozumět, ale v tom, jakým způsobem přecenil důkazní hodnotu tohoto důkazu, který před ním nebyl bezprostředně proveden. Na straně druhé přitom rovněž uvedené zásady dostatečně nepromítl do hodnocení výpovědi poškozeného O. J. Do určité míry lze rozumět pochybám

okresního soudu o podobě protiprávního jednání, kterému byl poškozený J. ze strany obžalovaného vystaven, na straně druhé se krajský soud nedomnívá, že by prakticky shodné procesní výpovědi poškozeného z přípravného řízení a z hlavního líčení vylučovaly skutkovou verzi podané obžaloby o tom, že se obžalovaný S. vůči poškozenému J. skutečně dopustil loupežného přepadení. Krajský soud si v tomto ohledu je vědom skutečností, které uváděl poškozený v rámci trestního oznámení, resp. posléze na úřední záznam. V tomto ohledu se však jedná o neprocesní vyjádření, která nemohou být podkladem pro skutková zjištění a z nich vyplývající právní závěry. Do určité míry lze také rozumět tomu, proč poškozený do protokolu o trestním oznámení, resp. na úřední záznam dne 22.10.2015 uváděl poněkud jiné skutečnosti, zejména o identitě pachatele, než následně ve svých procesních výpovědích. Tyto skutečnosti mohou záležet v určitém šoku či ovlivnění alkoholem ze strany obžalovaného či v dalších skutečnostech, o kterých soud nechce spekulovat. Výpověď poškozeného v té podobě, jak ji učinil ve svých procesních výpovědích, však má přímou a logickou vazbu na ostatní provedené důkazy, ať už se jedná o listinu dokladující to, že krátce před návštěvou baru si obžalovaný vybral peníze z bankomatu, že poté navštívil bar Gorila, kde komunikoval s obžalovaným, který měl jednoznačně možnost seznat, že poškozený má u sebe větší obnos finančních prostředků, že po odchodu poškozeného z tohoto baru obžalovaný za ním bez zaplacení doslova utekl a už se do baru nevrátil, či z toho, že poškozený po zahájení úkonů trestního řízení a zahájení trestního stíhání proti obžalovanému tohoto v rámci podané rekognice jednoznačně identifikoval. Okresní soud podcenil i další některé nepřímé důkazy svědčící o tom, že byť se poškozený např. barmance s přepadením záhy po činu nesvěřil, svěřil se tak již svému bratrovi, který mu zablokoval účet, neboť poškozenému byla odcizena i platební karta. Pokud ke všem těmto skutečnostem přistoupí zjištění, že obhajoba obžalovaného, jak ji uplatňoval v přípravném řízení, je nevěrohodná, neboť je vylučována okolnostmi celé řady důkazů, tak nebylo důvodu z (procesních) výpovědí poškozeného vycházet a neučinít z nich podklad pro skutková zjištění, jejichž základem je loupežné jednání obžalovaného vůči poškozenému.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti proto krajský soud na podkladě odvolacího námítek státního zástupce uzavřel, že se okresní soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, učinil neúplná skutková zjištění (§ 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu), že vznikají pochybnosti o soudem učiněných skutkových zjištěních (§ 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu) a že v důsledku těchto pochybení logicky došlo i ke nesprávnému právnímu posouzení zjišťovaného protiprávního jednání obžalovaného (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu), a to ve prospěch přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku namísto původně žalovaného zvláště závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku.

Krajský soud po zrušení rozsudku ve výroku o vině a v důsledku toho také ve výroku o trestu rozhodl znovu o vině obžalovaného s tím, že v souladu s výsledky dokazování upravil skutková zjištění okresního soudu, jak odpovídají skutkové verzi prezentované poškozeným O. J. o podobě napadení, kterému byl vystaven a v rámci kterého mu byla odcizena peněženka s finanční hotovostí a věci specifikovanými ve výroku tohoto rozsudku. Toto jednání obžalovaného pak bylo kvalifikováno jako již konstatovaný zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se

cizí věci. V souladu se závěry okresního soudu pak bylo jednání obžalovaného kvalifikováno v souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku.

Pro úplnost pak je nutné konstatovat, že jako důvodné nebyly shledány odvolací námitky obžalovaného, tak jak jsou specifikovány výše v tomto rozsudku. V zásadě se všemi odvolacími námitkami obžalovaného se v odůvodnění svého rozsudku vypořádal již okresní soud. Jak již bylo také konstatováno, obhajoba obžalovaného nemůže obstát již proto, že nebyla podpořena žádnými dalšími provedenými důkazy, kdy je nutné zejména poukázat na tu skutečnost, že nebylo prokázáno, že by se obžalovaný po odchodu z baru Gorila měl setkat se svou bývalou přítelkyní, když tato toto popřela.

S ohledem na to, že napadený rozsudek byl zrušen ve výroku o vině, musel být zrušen i ve výroku o trestu a obžalovanému musel být znovu ukládán trest. Při stanovení druhu a výměry trestu vážil krajský soud všechny rozhodné skutečnosti již zjištěné okresním soudem, které je nutné při stanovení druhu a výměry trestu vážit. Je zřejmé, že i nadále byl obžalovaný ohrožen úhrnným trestem, to s ohledem na to, že se dopustil více trestných činů. Tento úhrnný trest mu pak musel být uložen v rámci trestní sazby podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, podle které je možné pachatele tohoto trestného činu postihnout trestem odnětí svobody v sazbě dva až deset let. Krajský soud jako zákonný a přiměřený uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání dvou let a s ohledem na osobu obžalovaného a jeho rejstřík trestů nevykazující žádný záznam, který by bylo možné hodnotit jako přítěžující okolnost. Shledává pak podmínky proto, aby tento trest ještě podmíněně odložil na zkušební dobu, a to v délce tří let.

Napadený rozsudek pak byl dále zrušen rovněž za užití ustanovení § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu. Je tomu tak proto, že jakkoli se poškozený J. S. řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody (ve výši 8.390,- Kč) proti obžalovanému, okresní soud o tomto jeho nároku vůbec nerozhodl. V tomto ohledu z protokolu o hlavním líčení vyplývá, že po zahájení hlavního líčení a přečtení podané obžaloby konstatoval okresní soud takto uplatněný nárok ze strany poškozeného. Jak je však zřejmé z výroku napadeného rozsudku, resp. z protokolu o hlavním líčení, o náhradě škody okresní soud nakonec nerozhodl. S ohledem na tuto skutečnost byl proto tímto rozsudkem obžalovaný J. S. zavázán povinností, aby podle § 228 odst. 1 tr. řádu zaplatil poškozenému O. J. na náhradě škody částku 8.390,- Kč. Co do důvodu o tomto nároku není sporu, neboť je důsledkem protiprávního jednání obžalovaného. Pokud jde o výši tohoto nároku, tato odpovídá výši způsobené škody, která poškozenému vznikla loupežným jednáním obžalovaného a odcizením finančních prostředků a věcí specifikovaných ve výroku rozsudku.

Pod bodem II. výroku tohoto rozsudku pak muselo být odvolání obžalovaného J. S. zamítnuto, neboť nebylo shledáno jako důvodné.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který

rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 25.7.2016

JUDr. Aleš K o l á ř , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Adéla Cvetková

Adéla
Cvetková

Digitálně podepsal Adéla Cvetková
DN: c=CZ, o=KRAJSKÝ SOUD V
ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH [IČ
00215686], ou=trestní oddělení,
ou=74, cn=Adéla Cvetková,
serialNumber=P391018,
title=protokolující úřednice
Datum: 2016.08.09 13:02:52 +02'00'